

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupen Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2017, č. j. OAM-305/ZA-ZA11-VL16-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 1. 2018, č. j. 30 Az 9/2017 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Gabriely Kopuleté, **se určuje** částkou 6.800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 9. 2017 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajskému soudu byla doručena žaloba dne 13. 10. 2017, obsahovala však pouze výčet ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a parafrázi jejich znění, bez uvedení konkrétních skutkových a právních důvodů vztažených k případu žalobce.

[2] Žalobu podanou v této podobě krajský soud shledal nezpůsobilou k projednání, proto vyzval žalobce usnesením ze dne 17. 10. 2017, č. j. 30 Az 9/2017 - 17, k odstranění těchto vad podání a stanovil mu k tomu lhůtu 2 týdnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o následcích neodstranění vad.

[3] Vzhledem k tomu, že žalobci se usnesení nepodařilo doručit na adresu, na níž se měl dle databáze Ministerstva vnitra zdržovat, přistoupil dne 27. 11. 2017 krajský soud v souladu s § 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. k vyvěšení výzvy k vyzvednutí písemnosti u soudu

na úřední desce soudu. Došlo tak k doručení usnesení žalobci fikcí. Výzva zůstala bez odezvy, žalobce ve stanovené lhůtě žalobu nedoplnil. Krajský soud proto žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, ve které obecně namítal vady dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Zároveň požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Ustanovená zástupkyně posléze na výzvu soudu v doplnění kasační stížnosti uvedla, že kasační stížnost je podávána z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[6] Dle stěžovatele obsahovala žaloba veškeré zákonem stanovené náležitosti. Stěžovatel v žalobě výslovně uvedl konkrétní zákonná ustanovení, která žalovaný napadeným rozhodnutím porušil, není mu tedy zřejmé, jaké náležitosti žaloba postrádala, a proto považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Jeho podání nepostrádalo základní náležitosti a nebylo pouhým ohlášením žaloby, pro postup soudu proto nebyly splněny zákonné podmínky.

[7] Přesah vlastních zájmů ve smyslu § 104a s. ř. s. stěžovatel spatřuje v zásadních pochybeních soudu prvního stupně a žalovaného při zjišťování skutkového stavu, hodnocení důkazů a posuzování shora uvedených právních otázek, jež mají dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil tak, že dle jeho názoru nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a je proto nepřijatelná. Přesah vlastních zájmů stěžovatel konkrétně nevysvětlil, kasační stížnost je dle žalovaného nedůvodná a účelová. Žalovaný si je vědom věci vedené pod sp. zn. 10 Azs 65/2017, která byla postoupena rozšířenému senátu, domnívá se však, že se nevztahuje na nynější případ. Žalovaný se ztotožňuje se závěry plynoucími z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá pochybení soudu, jež mělo dopad do jeho hmotněprávního postavení. Nejvyšší správní soud se zabýval důvody přijatelnosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Krajský soud při hodnocení otázky, zda podaná žaloba obsahovala žalobní bod, na základě kterého by bylo možné žalobu věcně projednat, správně aplikoval ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, vyloženou v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, potvrzenou i v nedávných rozhodnutích rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 – 72, a ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31.

[13] Závěr rozšířeného senátu v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 je jednoznačný a zní tak, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované tvrzení. Ke skutkovým tvrzením blíže vysvětlil, že nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis. Rozšířený senát výslovně uvedl, že „žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Ohledně právní argumentace v citovaném rozsudku vyslovil, že se žalobce nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Musí uvést, jaké aspekty dějů či okolností uvedené v rámci skutkových tvrzení považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti. Žalobce však není povinen v žalobě svá konkrétní a dostatečně individualizovaná skutková tvrzení podřazovat pod přesná ustanovení právních předpisů, neboť se uplatní zásada *iura novit curia*.

[14] Krajský soud tedy nepochybil, když stěžovatele vyzval k doplnění žaloby, která obsahovala pouze odkazy na ustanovení zákonů, a následně žalobu pro nedoplnění odmítl dle § 35 odst. 5 s. ř. s. Tento procesní postup ostatně označil za správný rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a kasační stížnost proto odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[17] Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 5. 2. 2018, č. j. 1 Azs 22/2018 - 12, ustanovil zástupcem Mgr. Gabrielu Kopuleťou, advokátku. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud přiznal advokátce odměnu za dva úkony právní služby, spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ve výši 2x 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. téže vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 2x 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Celkem tedy odměna ustanovené zástupkyně činí částku ve výši 6.800 Kč, jež jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu